

Lesninger 7. søndag i påsketiden, År A.

1. lesning Apg 1,12–14

De fortsatte trofast å komme sammen for å be

Da Jesus var blitt tatt opp til himmelen, gikk apostlene ned fra Olivenberget og vendte tilbake til Jerusalem; berget ligger bare en sabbatsvandring fra byen.

Der gikk de opp på den salen hvor de vanligvis holdt til. Det var Peter, Johannes, Jakob, Andreas, Filip og Thomas, Bartolomeus og Matteus, Jakob sønn av Alfeus, Simon som kaltes den nidkjære og Judas, sønn av Jakob. Alle som én fortsatte de trofast å komme sammen for å be, sammen med noen kvinner – blant dem Maria, Jesu mor – og dertil Jesu brødre.

Responsoriesalme Sal 27 (26),1. 4. 7–8a

**Omkved: Jeg tror at jeg skal få se Herrens godhet
i de levendes land.**

Herren er mitt lys og min frelse,
for hvem skal jeg frykte?
Herren verner mitt liv,
for hvem skal jeg være redd?

Ett lengter jeg etter, det ber jeg om:
Alltid å bo i Herrens hus,
å skue Herrens herlighet,
tre inn i hans hellige tempel.

Herre, hør mitt rop.
Vær nådig og gi meg svar.
Mitt hjerte taler til deg.
Mine øyne søker ditt åsyn.

2. lesning 1 Pet 4,13–16

Og blir dere forhånet for Kristi navns skyld, så regn dere for lykkelige

Kjæreste venner!

Gled dere bare, i samme mål som dere får del i Kristi lidelser, for da skal dere også kunne motta ham med jubel, den dag han trer frem i sin herlighet. Og blir dere forhånet for Kristi navns skyld, så regn dere for lykkelige, for da hviler hans herlighet, ja Guds egen Ånd, over dere. Bare må det ikke skje at noen av dere får lide straff som morder, som tyv eller illgjerningsmann, eller fordi han går andres rett for nær; men får han å lide fordi han er kristen, da må han ikke holde det for noen vanære, men tvertimot prise Gud for kristennavnets skyld.

Halleluja Jf. Joh 14,18

Halleluja.

Jeg lar dere ikke farløse tilbake, sier Herren.

Jeg går herfra og kommer tilbake til dere, og deres glede skal være full og hel.

Halleluja.

Evangelium Joh 17,1–11a Far, la herligheten lyse om din Sønn

På den tid løftet Jesus blikket mot himmelen og sa:

«Far, timen er kommet. La herligheten lyse om din Sønn, for at din Sønn kan kaste glans over deg: Du har gjort ham til Herre over hele menneskeslekten, for at han skal gi evig liv til alle dem som du har gitt ham. Og det evige liv, det er å kjenne deg, den ene, sanne Gud og Ham du har utsendt, Jesus Kristus.

Jeg har kastet glans over deg på jorden, ved å fullføre det verk du gav meg å gjøre. Så gi meg nå, Far, den herlighet hos deg, som jeg hadde før verden var til!

Jeg har åpenbart ditt navn for de mennesker du tok ut fra verden og gav meg. De var dine, og du har gitt dem til meg; og ditt bud har de holdt. Nå vet de at alt du har gitt meg, virkelig er fra deg. Jeg har gitt videre til dem alt hva du har sagt meg, og de har tatt imot det. Og de har erkjent for visst at jeg er kommet fra deg, de har trodd at du har utsendt meg.

For dem ber jeg – ikke for verden, men for dem som du har gitt meg, fordi de er dine. Alt mitt er ditt, som ditt er mitt, og min herlighet lyser i dem. Nå er jeg ikke lenger i verden, men de er i verden; jeg er på vei til deg.»